

EVS a holland királynő városában, Hágában

Nehéz összefoglalni egy-két oldalban 9 hónap történéseit, ám mégis megteszem, hogy okulhasson belőle az, akinek tervei között szerepel az EVS, vagy egyáltalán gondolkodik egy hosszabb hollandiai kiruccanáson.

Nyilván sokakkal megesik, hogy valami olthatatlan vágy van bennük, hogy azonnal kiköltözessenek külföldre, kipróbálják, milyen ott az élet. Bennem az évek óta érlelődött, és egyszer csak olyan erős volt a késztetés, hogy mindent megmozgattam, hogy valami izgalmasat és hasznosat csináljak – szóval ne babysitterkedést vagy éttermi munkát. Az Európai Önkéntes Szolgálat remek lehetőségnek tűnt. Rengeteg időt töltöttem a megfelelő projekt kiválasztásával. Kikötöttem ugyanis, hogy mindenképp olyan munkát szeretnék végezni, ami kapcsolódik a tanulmányaimhoz (végzős lettem volna kommunikáció szakon, ha nem csúszok egy évet az önkéntes év miatt), és ha hazajöttem, a munkakeresésnél is profitálni fogok belőle. Elég nehéz volt így, kevés projekt volt, ami minden téren megfelelt az igényeimnek, de már az elején kiszúrtam azt a fogadó szervezetet, ami tökéletesnek tűnt, és szerencsére ki is választottak: a *Platform Spartak* nevű szervezetnél dolgoztam Hágában.

Szeptember végén költöztem tehát Hollandia egyik kifejezetten komoly és nemzetközi városába, hogy egy török lánnyal és egy francia fiúval közösen nekikezdek a munkának.

Elsőként néhány szó a projektről: a szervezet célja, hogy Nyugat- és Kelet-Európa fiataljai között teremtsen egyfajta kapcsolatot, a Kelettel kapcsolatos sztereotípiákat megszüntesse a holland fiatalok körében, stb. Így általában olyan nemzetközi programokat szerveznek (ifjúsági csere, tréningek, fesztiválok, konferenciák), ahol keleti és nyugati fiatalok találkozhatnak. A mi feladatunk a szervezet munkájának segítése volt: EVS blogot írtunk és videoblogokat gyártottunk, szerveztünk egy ifjúsági

Tipikus holland fotó az önkéntesekkel, akikkel együtt éltem, dolgoztam.

cserét, emellett volt egy saját projektünk is: *Urbania – Mapping Multicultural The Hague*.

Hága egy különösen multikulturális város, ahol több, mint száz különböző nemzetiség él együtt, az arab országok (Marokkó, Tunézia, Egyiptom) lakóitól kezdve a törökökön át az általam előzőleg kevésbé ismert suriname-iakig. Projektünk során ezekkel az emberekkel készítettünk interjúkat arról, hogy milyen az életük, a szokásaik Hollandiában, hogyan alakult az identitásuk, milyen nehézségeik vannak. A végső cél egy kisfilm elkészítése, illetve egy kis nyomtatott, cikkeinket tartalmazó füzet kiadása volt, és persze a honlapra gyakran töltöttünk fel írott interjúkat és videókat. A téma nagyon inspiráló volt, de sajnos nem sikerült úgy végigvinni, ahogy szerettem volna. A két önkéntes társam ugyanis nem bizonyult túl motiváltnak, lelkesnek és kreatívnak, és bár az első időszakban próbáltam tenni azért, hogy igazán tegyék oda magukat, nem nagyon sikerült. Ez hatással volt az én lelkesedésemre is. Velük a 9 hónap alatt egyébként több probléma is volt, és igazán nem sikerült közel kerülnünk egymáshoz. A francia fiúval végül olyan gondok voltak, hogy a szervezet időközben hazaküldte, a lánynak is elég nehezen ment a beilleszkedés a holland

környezetbe, így az utolsó másfél-két hónapban már be sem járt dolgozni, tehát az, hogy lett valami a kisfilmből, csak rajtam múlt. Ha érdekel, megnézhetitek itt:

<http://www.youtube.com/user/PlatformSpartak?blend=1&ob=5#p/u/1/CrAwxYiCx-k>

A szervezet egyébként kezdetben nagyon lelkes volt, hiszen mi voltunk az első EVS-eseik, és mindent megtettek, hogy beilleszkedjünk. Kaptunk egy mentort, aki a szocializálódásunkért volt felelős, egy 'bizalmi embert' (trust person), akivel a magánjellegű gondjaikról beszélhettünk, egy szakmai mentort, akivel hetente tanulási terveket írtunk, kielemeztük, hogy miben fejlődünk, mivel vagyunk elégedettek, min változtatnánk, és egy projektvezetőt, aki az Urbania-ban segített nekünk. A kollégák látták, hogy az előre megbeszélte munka mellett szívesen végeznék még plusz feladatokat, így például megkértek, hogy írjak az általuk publikált lapba, és segítsék pályázatok írásában, további ifjúsági cserék szervezésében. Ezekből sokat tanultam.

A már említett problémák az önkéntes társakkal egy idő után enyhültek, és azt hiszem, a végére kifejezetten jóba lettünk. Rajtuk kívül volt Hágában még pár EVS-es, akikkel viszonylag sok időt töltöttünk együtt, emellett jóba lettem a helyi Couchsurfing-közösséggel, velük szerveztünk közös programokat. Lett magyar barátnőm Amszterdamban, és bár elmondhatom, hogy rengeteg időt töltöttem társaságban, illetve szórakozással is, mégsem sikerült igazán közeli és mély barátságokat kialakítanom, a magyarokon kívül persze. Ez már csak azért is furesa, mert én kamaszkorom óta imádom a külföldieket, Magyarországon is rengeteg külföldi barátom volt/van, és érdekes tapasztalat volt látni, hogy ez hogyan működik hosszú távon.

Halpiknik a tengernél spanyol, német, olasz és magyar EVS-esekkel

Hindu fesztiválon a török önkéntes társammal

Szabadidőmben próbáltam nem unatkozni, körbeutaztam Hollandiát és Belgiumot Couchsurfinggel, ezek talán a legjobb élményeim, voltam Németországban is régi barátokat látogatni és gyakran mentem át Amszterdamba. A fogadó szervezet mindent megtett, hogy igazán megismertessen a holland étellel, szokásokkal és kultúrával, és tényleg elmondhatom, hogy rengeteg tanultam az ottani zenékről, filmekről, mindennapi dolgokról, jártam múzeumba, fesztiválokra, még a hinduk tavaszi ünnepén is együtt ugráltunk színesre festett arccal a helyi közösség tagjaival. A szervezetem emellett anyagilag támogatott közösségi szabadidős programokban, így fél éven át jártam hip-hop és house-tánc órákra, ami hatalmas élmény volt, és onnan is szereztem pár barátot, emellett rendszeresen sportoltam mást is (zumba például). Amit még talán fontos tudni Hollandiáról azoknak, akik tervezik, hogy oda utaznak: az ország gyönyörű, tiszta, nagy a jólét, az emberek hihetetlenül nyitottak és kedvesek, de nehéz igazán közel kerülni hozzájuk.

Hága nagyon élhető város, nyugis, de mégis van kulturális élet, szórakozási lehetőség, sok a park, van tenger, de nekem mégis hiányzott az a pörgés, amit Amszterdamban vagy más fővárosokban lehet tapasztalni. Budapest után viszont felüdülés volt az ottani közbiztonság, a pozitív, mosolygós emberek, a tömegközlekedés és persze a bicikliutak (bár nem voltam soha egy nagy biciklista, függő lettem!).

Összességében életem egyik legjobb döntésének tartom, hogy ott töltöttem 9 hónapot, nagyon megszerettem Hollandiát, és a negatívumok ellenére nem tartom kizártnak, hogy a jövőben ott fogok még lakni, dolgozni. Sokat tanultam magamról, még önállóbb és magabiztosabb lettem, mint azelőtt, tapasztalatot szereztem videoszerkesztésben, angol cikk- és blogírásban, Youth in Action pályázatok megírásában, rengeteg érdekes és értékes emberrel találkoztam, beszélgettem, és persze hihetetlenül sokat változott a világnézetem és tágult a látóköröm.

A holland és a belga építészetet nem sikerült megunnom - Bruggesben

Még oldalakat tudnék írni, de egy szó mint száz: ha felmerült benned az EVS lehetősége, hajrá! Nem fogod megbánni, még a nehézségek ellenére sem!

Barta Virág